

Tenkrát zjara před léty já zažil příběh prokletý
mně ještě dneska po zádech jde mráz.
To denně hlídky hlásily, že ovce se nám ztrácely
a podezřelej že je jeden z nás.
Byl to právě „Mantl“ John kdo zaskřehotal: To je on!
a ukázal, kde chudák Jerry stál.
A přísahal na Svatýho, že viděl právě Jerryho
jak do údolí k dráze stádo hnál.
Jerryho jen zbledla líc a než mohl vůbec něco říct,
přivlíkli ho pod staříčkej strom,
tam za jehněčí ohradou má Jerry provaz pod bradou
a druhej konec svírá „Mantl“ John.

Už tejden Jerry v zemi spal, ovce se však ztrácej dál
a my nemůžem od starostí spát.
Ráno slyším předáka, že dostaneme padáka,
že není už co na pastviny hnát.
Když pro koně jsem v mlze šel tak najednou jsem zkoprněl
a zůstal jsem stát jako solnej sloup.
Tam při jehněčí ohradě seděl Jerry na kládě,
pak na tom stromě proklatým se zhoup.
V očích výtka, snad i zášť v ruce držel Johnův plášť
a průhlednej byl jako řídkej dým.
Jen na mě mávnul dolarem, pak splynul s mlžným oparem
a zmizel i s tím mantlem Johnovým.

Mě strašil takhle každej den, než pochopil jsem za tejden
proč ten mantl, bankovka a zášť.
A tak jsme vtrhli po ránu do „Mantlova“ wigwamu
a pod matrací našli jeho plášť.
A sypaly se bankovky, tam bylo jich snad na stovky
a žádný drobný, samý stovany.
Plný kapsy, rukávy co vyšmelil John za krávy
všechno tu měl v banku schovaný.

A tak skončil „Mantl“ John my vyvlíkli ho pod ten strom
a sám náš předák ho tam pověsil.
Než domů jsme se vrátili ten starej strom jsme sklátili
[:a Jerry mě už nikdy neděsil:].